

הכשאלותיו אם ראה אינו דמות חשודה... יבסביבה נהג לענות: "הרי אני אדם מסכן... בעל מום שאינו יכול לעזור את ביתו, כיצד יאדע מה נעשה מסכני?"

בעסקי משטרה ולא היה לו כל חשק לקבל לעבודה אדם שרק עתה עזב את בית הסוהר... קלפר הובא בסני בית המשפט באשמת שו"ט...

בצקה השכונה, עבור אף לירות. כר' לשלם את הסכום מכרו חפציהם הרציאו את מעט הכסף שהביאו עמיהם משהרן...

משך חמישה ימים הפכו התינוקות את סדר מחלקת הנושים בבית הסוהר על פיהם. כאשר חלה אחד מהם לא ידע איש כיצד לספל בו...

שרה עובדיה, אמירה השוטרים נבוכו

אולם המייביר הנכבד לא התלהב ביותר. אין לו הוכחות, אין לו שוטרים, אין לו זמן, אין לו רצון, אין לו כלום. הקיבוצניק המ' ארכוב יצא את משרד המשטרה כשהוא מקלל את הביורוקרטיה הממשלתית. בצאתו מן הבית הוא פגש את הערבי כשעל גבו שק התפוחים. "מה זה? יא שייך?" הוא שאל. "ואללה, יא חתיבה, זוהי מתנה קטנה שאני מביא למייביר."

"אבל זה לא מה שהורג אותי", הוא הת' לוגן. "אני יודע שכאשר אשתחרר אעמוד בפני אותה בעייה. וכשאדם עומד בסני הברייה לגנוץ ברעב או לגנוב, שום משטרה בעולם אינה יכולה למונע ממנו להתקיים."

בינתיים, השתנה מצב העבודה ומכמה מקור מות נשאל קלפר אם הוא עדיין מחפש עבודה כטכנאי לתעופה. אולם בקשות אלה בוטלו חמדי, כי על כרטיסו של קלפר הופיעו בינ' ותיים שני ציונים שלא היו שם עם שחרורו מן הצבא — הרשעות בפני בית דין וישיבה בבית סוהר יפו.

אופנה

תוצאה שנייה. בוכות

העובדה שיצירת אופנה אינה מקצוע ככל המקצועות שלומדים אותו בדרך המקובלת של לימוד רגיל הוכחה שוב על ידי ג'ק טפיר, שעזב בימים אלה את הארץ, אחר שהגה גיה כשלושה חודשים, לפי הזמנת הדסה, על מנת להדריך את תלמידי המכון הישראלי לאופנה.

משפס

למוע בדעב או למזב?

כאשר התחילה מלחמת העצמאות, נכחו שלטונות הצבא לדעת כי חסרים בארץ מומחי תעופה — טייסים מבוסאים, סכנאים שליחי המדינה ברחבי העולם — בעיקרן בארצות הסינולוסוסיות — קיבלו הוראה לחפש ול' מיס אנשים מסוג זה לשרות בחיל האוויר הישראלי הנולד. בין אלה שהתנדבו לשרות היה פיליפ קלפר, צעיר קצור ששירת בחיל האוויר המלכותי ההתמנה בו כטכנאי עם תום שרותו מתנה לו תעודה המעידה כי חיל האוויר הישראלי שבע רצון משרותו והוא מוכן ללשכות השיקים יחד עם שאר ירכבות החיילים המשותתרים. אולם לא נמצאה עבורו עבודה ופיליפ נשאר מוטור כל תע' סיקה ומקור פרנסה. עד אשר הובא בפני בית המשפט בתל אביב באשמת גניבה ונידון לשתיים מאסר.

בכדי להגיע למעמדו הנוכחי כיצור דוג' מאות הנרכשות על ידי בתי האופנה הגדד לים בעולם, מיזג את כל נסיונו הרב, שארכש בששחים שונים ובכל קצו חי תבל. בן 16 החל לומד אומנות בארצות הברית. באיטליה התפרנס כצייר פורטרטים לאנשי החברה הגבוהה. החליק, כשזה נמאס עליו, ציור במיסול; עבר אחר כך למקצוע פד' טוב, עסק בציולם, נשלח לבסוף על ידי רחוק, מצוייר כצלם כתב למרחב ולמרחק ה' עתון המערב באוניברסיטה.

סליהם הדלים וחזרה עם הסכום הדרוש. וכך, כעבור חודשיים, עמדו על תילט ארבעה קירות מכוסים גג בסוף. לדידה עוד חסרה הרצפה. גם חלונות לא היו לה. שרה בישלה. כיכסה וישנה עם ילדיה באותו מקום. לא היה מסכה, אמבטיה או בית שימוש. אבל זה היה ביתה.

בשער אדם צעיר, בן 30, שפנה לסמל המסטר כשבידו תעון המספר אודות האסירה. "אני מוכן לשלם את הקנס, תלביד שות' שתורדו את האשה", הוא הכריז באנגלית. הסמל שהתיאש מזמן מלמזאו שרד של טובה אנושית בעולם מדענע. למרות שהיה זה דבר מחוץ לגדר פעילותו הזמן יומית. הטריחה את עצמו תיגש לקצין האחראי על בית-הסוהר. יש כאן אדם הרוצה לשלם את הקנס ולשחרר את האסירה עם הילדים, הוא אמר לו. אולם הקצין לא יכול לעשות דבר בענין זה.

בהעדר נסיון רבי-גזני זה, טוען ג'ק טפיר, לא יכול היה ליצור שמלות שהגשים תש' ותענה אחריהן. תוצאה שנייה של סיבוביו בעולם: יצירת 40 בוכות אמנותיות, לברשות תלבושות עמ' מיות, נציגות ארצות תבל. למרות שהמו' זיאון הבריטי הציע סכום ניכר עבור האוסף והחליט ספיר לגזון את נסיונו פעם נוספת, זרם אותו למוסד ישראלי.

בחיפונם אחרי קורת גג משלהם לא דאגה משפחת עובדיה לדברים סידוריים כגון רשיון בניה מהעירייה. ודבר נודע להם כאשר ביקר אצלם מפקח עירוני והודיע כי יובאו לדין. במשפט שנערך בבית משפט השלום בפני השופט שלמה לובנברג, נמצאה שרה עובדיה אשמה בבנייה ללא רשיון. השופט שפט אותה לקנס של 45 לירות.

הסמל לקח את הנדבן האלמוני וניגש לביתו של השופט שלמה לובנברג. היה זה יום ששי הסמל ידע שלכאורה לא יתבל השופט לעזור לו. אולם בכל זאת קיווה שאותו זיק של רחמנות שעורר את האלמוני ואותו יעורר גם את השופט. ואמנם עזב השופט את ביתו — היה זה בשמונה בערב — וגי'ם לבית הסוהר. אך שם נתקלו בכל הגורמים בחוק שאינו מתחשב בזיקי רחמנות. מנהל בית-הסוהר אינו רשאי לשחרר אסיר מבלי שיקבל על כך צו שתורד בכח. השופט לא יכול לחתום על צו שחרור זה שהרי היה זה ערב שבת, בתי המשפט סגורים ואין להחל את השבת. לבסוף נתפשרו: השופט כינס ביומן בית-הסוהר הודאה לשחרר את האסיר רה, ישלח את הצו הרשמי ביום ראשון עם פתיחת בתי המשפט.

רכי חיים

שמו היה מציד

כאשר הזמינו קרובי משאללה עובדיה את משפחתו לברא ולגזר אתם בצרפין שלהם

ג'ק ספיר ומורד הנשים תשתנונה

עקריד הרפת, ממל. בחיפה נתקל פיר ליפ באותה בעייה שהניעה אותו לגנוב לפני 16 חודש: חוסר עבודה. ועל חמש לירות אין אפשרות להתקיים לזמן ממושך. יום אחד שמע שבעל רפת בסביבות רמת-גן מחפש פועל לעבודה. מבלי לאבד זמנו בהרהורים עלה פיליפ על האוטובוס הראשון ונסע לרמת-גן. הוא יפנה אחר כך למשטרה, חשב, ויס' ביר להם כי היה מוכרח לעזוב בחפזו ולא הספיק להודיע להם על כך. הם בודאי יבינו. אולם לרוץ מולו, היה האדם הראשון שפג' שו ברדתו מן האוטובוס אותו סמל משטרה שרשם אותו כאשר שחרר. "מה מעשך' כאן? הלא אתה צריך להימ' בחיפה. האם יש לך תעודה כהמשטרה המרשה לך לעזוב את העיר?"

אשה עם שני ילדים, האחד תינוק בן ארבעה חודשים. לפי החוק רשאית אם הנידונה למא' סר להביא אתה את ילדיה אם הם עדיין יונקים. היות ושבועות אחדים לפני כן נת' קבלה באותו בית-סוהר אשה עם בנה הרך (סטר) את לחיו של שוטר חוף כדי ויכוח שהתעורר בחור לקרח) לא היה כל קושי בקבלת שרה עובדיה ושני בניה.

אשר בשכונת מכבי, הודיעו להם בפרוש כי זהו מקלט זמני למצו' לא ישבו במחנה פרדס' תנה בעונת הגשמים. אחר ארבע החודשים, נאמר להם, יצטרפו לצאת ולחפש להם מקום מגורים אחר. ארבעה חודשים חלפו ומשאללה, אשתו שרה בת ה-27 וארבעה ילדיה עם עזבו את הצרפין. לפני כן קנו מגרש קטן של 400 אמה

ביתו של השופט שלמה לובנברג. היה זה יום ששי הסמל ידע שלכאורה לא יתבל השופט לעזור לו. אולם בכל זאת קיווה שאותו זיק של רחמנות שעורר את האלמוני ואותו יעורר גם את השופט. ואמנם עזב השופט את ביתו — היה זה בשמונה בערב — וגי'ם לבית הסוהר. אך שם נתקלו בכל הגורמים בחוק שאינו מתחשב בזיקי רחמנות. מנהל בית-הסוהר אינו רשאי לשחרר אסיר מבלי שיקבל על כך צו שתורד בכח. השופט לא יכול לחתום על צו שחרור זה שהרי היה זה ערב שבת, בתי המשפט סגורים ואין להחל את השבת. לבסוף נתפשרו: השופט כינס ביומן בית-הסוהר הודאה לשחרר את האסיר רה, ישלח את הצו הרשמי ביום ראשון עם פתיחת בתי המשפט.

הארץ

מזכות מתושבח המלך סלאל שהוכרז היום למלכה של עבר הירדן נולד במכה ב-909 (הארץ).

פעורת אבדים הנשיא ריצמן שלח מרק מחוממים בעברית (הבקר).

כחה 3, מחלקה 6. פלוגה ב, ביי'ס לצניני חייר

ישון נופל על ישון הוא מדבר עברית, אנגלית, צרפתית ועב' רית (קול העם).

מחלה תעשייתית העבודה ב. פרומיך תחרש חקית (הארץ) ר. א. חיפה